

امیدواری و امید سازی :

«هر کاری کنم فایده نداره و وضعیت عوض نمیشه»

«شرایط من هرگز بهتر نمیشه آخه دیگه تا کی» ؟

«دردهایم هرگز بهبود نمی یابند» «من در با تلاق گیر افتادم و نمی توانم بیرون بیام»

من دیگه رنگ شادی و نمیبینم .من فرد مورد علاقه ام را پیدا نمی کنم .«این بیماری دست از سر بر من نمی دا ره»

حتمأً شما هم با چنین جملاتی آشنا هستید و یا گاهی به خودتان ابراز کرده اید .

وقتی فردی خودش را با چنین جملاتی آشنا کند در حقیقت یک چک سفید امضاء برای نابودی خود داده است .

زمانیکه همه چیز خوب و راحت باشد دیگر امید معنایی ندارد و با طبیعت انسان متفکرو هوشمند در تضاد خواهد بود .

انسان :

*تلاشگر است و پویا

*کنجکاو است و با هوش

*قدرتمند است و خلاق

*توانمند و مبارزه گر

*اصلاً برای همین آفریده شده ایم .

در این بین آیا می توانیم دست رو دست بگذاریم و پا روی پا و فقط مشاهده گر خوشی های زندگی باشیم ؟

هرگز:

اینجاست که امید الهام بخش و انگیزه ساز می شود و به انسان جان دوباره می دهد .

اندیشمندی می گوید: «امید در سینه انسان ها ابدی است»

امید شامل اهداف، احساسات و مسیر های درک شده است که ما را به سمت آینده می مشاند. امید یک دارایی درونی است. امید روشی برای تفکر و پویا بودن است. امید همچون تمرین و نرمش صبحگاهی است که بدن را گرم می سازد و شادابی را به ما تزریق می کند.

*** دکتر پابلو نرودا می گوید: ممکن است بتوانیم همه گلها را بچینیم ولی نمی توانیم از آمدن بهار جلو گیری**

*** حتماً شما هم موافقید که گاهی احساس کرده اید که دنیاتیره و تار شده برایتان و آنچه می خواهید**

بر وفق مرداتان نیست، گاهی یک قدم به جلو و دو قدم بر می گردد؟ بله حتماً می گویند تجربه کرده اید.

*** در چنین شرایطی خبر خوب این است که اکثر افراد خودشان را در این موقعیت محبوس نمی کنند و از**

تلاش و توان و قدرت و خلاقیت خود بهره میبرند و امیدوارانه زندگی را پیش می برد.

*** انسانهای متعادل اینگونه اند و پشت سد موانع قرار نمی گیرند نه تنها دائم راه باز می کنند بلکه راه ایجاد**

می کنند برای دیگران.

سه نفر جواب آزمایش هایشان را در دست داشتند. دکتر به هر سه گفته بود که مبتلا به بیماری سختی هستند که در آینده ای نزدیک عمرشان به پایان می رسد آنها در مورد باقیمانده عمرشان گفتگو می کردند.

* نفر اول گفت :

من «در زندگی ام همیشه مشغول کار و تجارت بودم و یک روز از زندگی ام لذت نبردم اما حالا که چند روزی از عمرم باقی نمانده می خواهم تمام ثروتم را در این چند روز خرج لذت بردن نمایم.

می خواهم جاهایی بروم که نرفتم

می خواهم جاهایی بروم که نرفتم

چیزهایی بپوشم که دلم می خواست،

غذا های بخورم که تا کنون نخورده ام .

* نفر دوم میگوید «من نیز یک عمر در گیر تجارت بوده ام و از اطرافیانم غافل بوده ام .

اولین کاری که می کنم این است که در کنار خانواده ،فامیل و دوستانم بیشتر لذت ببرم و در این چند روز باقی مانده ثروتم را صرف کارهای خیر خواهانه می کنم .

نفر سوم:با شنیدن سخنان دو نفر اول کمی فکر کرد و گفت :

«من مثل شما هنوز نا امید نشده ام و اولین کارم این است که دکترم را تغییر خواهم داد»

از دارایی درون خودتان یعنی امید غافل نشوید . در هر سنی که هستید با چهار دارایی چالش ها و مشکلات زندگی را به پشت سر گذاشتید:

۴-امید

۳-توانمندی

۲-عمر

۱-تلاش

*دارایی عمرتان را چگونه استفاده کرده اید و از این پس چگونه استفاده می کنید ؟

*آیا برای خرج لحظات عمر خود تلاش گزافه‌تری هستید ؟ دنیا به توانایی‌های شما هم نیاز دارد . تاکنون کجا و به چه

صورت‌نمایش داده اید؟

*دارایی امید ،ستون فقرات زندگی مان است.امام علی (ع) می فرمایند:«هر امیدواری جوینده است و هر بیمناکی گریزان «

رسیدن به زندگی بهتر و عالی چون کلیک کردن بر روی دکمه آسانسور نیست . تلاش و توان و امید می خواهد.

*هر کدام ما به عنوان عضو مفید جامعه نه تنها باید از دارایی امید خود جامعه نه تنها باید از دارایی امید خود برای خودمان

خارج کنیم بلکه امید آفرین هم باشیم . کلام زیبا را به ذهن و فکرافرانیان و رفتار امیدوارانه را در نمایی نزدیک بهنمایش

بگذاریم .

*یادمان نرود :در تاریکی غافل از درخشندگی ستارگان زیبا و بی شمارآسمان زندگی نشویم .

تهیه و تنظیم :زهرا قاسمیان موحد